

Дейността на Европейския омбудсман (2006 г.)

Резолюция на Европейския парламент от 25 октомври 2007 г. относно годишния доклад за дейностите на Европейския омбудсман през 2006 г. (2007/2131(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид годишния доклад относно дейностите на Европейския омбудсман през 2006 г.,
 - като взе предвид член 195, 230 и 232 от Договора за ЕО,
 - като взе предвид член 43 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
 - като взе предвид Решение 94/262/ЕОВС, ЕО, Евратом на Европейския парламент от 9 март 1994 г. относно правилника и общите условия за изпълнението на функциите на омбудсман¹,
 - като взе предвид своята резолюция от 6 септември 2001 г. за изменение на член 3 от правилата и общите условия за изпълнението на функциите на омбудсмана²,
 - като взе предвид рамковото споразумение за сътрудничество, сключено между Европейския парламент и омбудсмана на 15 март 2006 г., което влезе в сила на 1 април 2006 г.,
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 5 октомври 2005 г. относно правомощията за приемане и предаване на съобщения на Европейския омбудсман и разрешението служителите от държавната администрация да се явяват пред Европейския омбудсман (SEC(2005)1227),
 - като взе предвид писмото от 11 юли 2006 г., изпратено от Европейския омбудсман до председателя на Европейския парламент относно започване на процедура за преразглеждане на статута на омбудсмана,
 - като взе предвид член 195, параграф 2, второ и трето изречения от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на Комисията по петиции (А6-0301/2007),
- А. като има предвид, че годишният доклад относно дейностите на Европейския омбудсман през 2006 г. беше официално внесен до председателя на Европейския парламент на 12 март 2007 г. и като има предвид, че омбудсманът е внесъл своя доклад в Комисията по петиции на 2 Май 2007 г. в Брюксел;
- Б. като има предвид, че член 41 от Хартата на основните права постановява, че всеки има право на безпристрастно и справедливо разглеждане на неговите въпроси в

¹ ОВ L 113, 4.5.1994 г., стр. 15. Решение, изменено с решение 2002/262/ЕО, ЕОВС, Евратом (ОВ L 92, 9.4.2002 г., стр. 13).

² ОВ С 72 Е, 21.03.2002 г., стр. 336.

разумен срок от страна на институциите и органите на Съюза;

- В. като има предвид, че в съответствие с член 195, параграф 1 от Договора за ЕО и член 43 от Хартата за основните права „всеки гражданин на Съюза или всяко физическо или юридическо лице, което пребивава или има седалище в една от държавите-членки, има право да сезира Европейския омбудсман за случаи на лоша администрация в действията на институциите или органите на Съюза, с изключение на Съда на ЕС и Първоинстанционния съд, при изпълнението на техните съдебни функции“;
- Г. като има предвид, че е от съществено значение, с оглед на нарастващата роля в Европа на демокрацията на участието и на по-добрата информираност на европейските граждани относно Европейския съюз, гражданите да получават от европейските институции и органи бързи и конкретни отговори на своите въпроси, жалби и петиции, както и че е от съществено значение тези институции и органи да разполагат с необходимите бюджетни и човешки ресурси, така че да гарантират ефективното предоставяне на гражданите на бързи и конкретни отговори;
- Д. като има предвид, че въпреки че от приемането на резолюцията от 6 септември 2001 г., с която Парламентът одобри кодекс за добро поведение на администрацията на Европейския омбудсман, изтече един парламентарен мандат и половина, а останалите основни институции на Съюза все още не са се присъединили към настойчивата покана да приведат своите процедури в съответствие с разпоредбите на този кодекс;
- Е. като има предвид, че през 2006 г., въпреки че броят на жалбите се стабилизира до високите нива от 2004 г., над три четвърти от тях остават извън правомощията на омбудсмана най-вече поради факта, че не са насочени срещу институция или орган на Общността;
- Ж. като има предвид, че извършените проверки сочат, че в 95 случая (или 26 % от разгледаните случаи) проверките на омбудсмана не са разкрили лошо управление;
- З. като има предвид, че дейността на Омбудсмана и на комисията по петиции трябва да останат разграничени и в по-общ план, да включват взаимно препращане на съответните жалби, за да се достигане до окончателно становище, с цел да се избегне конфликт на правомощията;
- И. като има предвид, че през 2006 г. броят на случаите на лошо управление, които са били разрешени по взаимно съгласие, значително е намалял, като същевременно се е увеличил броят на проверките, приключили с критична бележка, а равнището на приемане на проектопрепоръките на омбудсмана от страна на институциите също се е понижило;
- Й. като има предвид, че нито критичните забележки, съдържащи се в решенията на неразрешими случаи на лошо управление, нито препоръките и специалните доклади на омбудсмана имат задължителен характер, тъй като неговите правомощия не включват пряко разрешаване на случаи на лошо управление, а целят да насърчават саморегулиране на институциите и органите на Европейския съюз;

- К. като има предвид, че представянето на специален доклад пред Европейския парламент остава последната възможност за действие, когато дадена институция отказва да се съобрази с препоръките на омбудсмана;
- Л. като има предвид, че след влизането в сила на Договора от Ница, Парламентът разполага със същото право като държавите-членки, Съветът и Комисията, да сезира Съда на Европейските общности във връзка със случаи на некомпетентност, нарушаване на условие по някоя от основните процедури, нарушаване на Договора за ЕО или на някое от правилата, уреждащи неговото прилагане или злоупотреба с власт;
- М. като има предвид, че през 2006 г. омбудсманът използва правилно своите правомощия като внесе два специални доклада³ в Парламента след отхвърлянето на съответната проекторезолюция от страна на Съвета и Комисията;
- Н. като има предвид, че новият подход на омбудсмана към Комисията, който се състои в това културата на обслужване да се превърне в неразделна част от добрата административна практика и необходимо средство за превръщането на погрешно действие или поведение в правилно действие или поведение, трябва да се прилага повсеместно въз основа на консенсус;
- О. като има предвид, че критичните забележки, изразени от Европейския омбудсман във връзка с 41 случая на лошо управление, които се съдържат в доклад за 2006 г. (критични забележки, проектопрепоръки и специални доклади), могат да послужат като база за избягване на повтарянето на грешки и нередности в бъдеще, чрез приемането и прилагането на подходящи мерки от страна на институциите и другите органи на ЕС;
- П. като има предвид, че доброволното сътрудничество, установено от омбудсмана в рамките на Европейската мрежа на обществените защитници, функционира от над десет години като гъвкава система за обмен на информация и опит относно най-добрите административни практики, както и за насочване на жалбоподателите към омбудсманите или към други подобни органи, които са в състояние да им помогнат най-добре;
- Р. като има предвид, че ролята на омбудсмана като защитник на европейския гражданин е претърпяла развитие в хода на повече от десетилетие дейност от създаването на този пост, се промени благодарение на независимостта на омбудсмана и демократичния контрол от страна на Европейския парламент по отношение на прозрачността на дейността му;
- С. като има предвид, че омбудсманът изрази готовност да използва правомощията си за водене на разследване по собствена инициатива, когато граждани на трети страни, живеещи извън Европейския съюз представят жалба пред омбудсмана, което, освен това, влиза в неговите правомощия;
- Т. като има предвид, че на 30 ноември 2006 г. омбудсманът и европейският надзорен

³ Специален доклад от Европейския омбудсман до Европейския парламент във връзка с проектопрепоръката на Съвета на Европейския съюз по жалба 1487/2005/GG и Специален доклад от Европейския омбудсман до Европейския парламент във връзка с проектопрепоръката на Съвета на Европейската комисия по жалба 289/2005/(WP)GG.

орган по защита на данните подписаха протокол за разбирателство относно сътрудничеството и начините на упражняване на съответните правомощия;

- У. като има предвид, че един от основните принципи на европейската интеграция е демократичното равенство на всички европейски граждани, без никаква дискриминация основана на националност или език, а все още има жалби, подадени от граждани, асоциации или предприятия, които не са получили поисканата информация, отнасяща се до тръжна или конкурсна процедура на Общността, на собствения им език;
- Ф. като има предвид, че през юли 2006 г. омбудсманът изиска отново изменение на своя статут, като едно от исканията му за изменение на член 3 от статута бе одобрено от Европейския парламент въз основа на горепосочената резолюция на Парламента от 6 септември 2001 г.;
- 1. Одобрява годишния доклад за 2006 година, внесен от Европейския омбудсман, оценява неговото представяне в консолидирания модел на резюме на дейностите, осъществени през годината и тематичен анализ на решенията на омбудсмана и на проблемите, съпътстващи различни етапи от процедурата; въпреки това приканва омбудсмана да внесе технически промени, които да улеснят четенето на отделните глави, като статистически таблици и резюмета в аналитичната част;
- 2. Призовава на всички европейски институции и органи да бъдат предоставени необходимите бюджетни и човешки ресурси, така че да се гарантира, че гражданите получават бързи и конкретни отговори на своите разследвания, жалби и петиции;
- 3. Счита, че омбудсманът е продължил да упражнява правомощията си по балансиран и енергичен начин както по отношение на разглеждането и обработването на жалбите, така и при провеждането и приключването на разследването, и по отношение на поддържането на конструктивни отношения с институциите и органите на Европейския съюз и насърчаването на гражданите да се възползват от правата си по отношение на тези институции и органи;
- 4. Призовава Европейския омбудсман да продължи да полага усилия и да развива дейността си ефикасно и гъвкаво, така че да бъде възприеман от гражданите като пазител на правилното функциониране на общностните институции;
- 5. Подчертава, че основната цел на всяка една намеса на омбудсмана е „да търси постигане на споразумение по взаимно съгласие между жалбоподателя и институцията, за да се избегне съдебен спор“;
- 6. Изразява съгласие, че терминът „лошо управление в рамките на дейностите на институциите и органите на Общността“ следва да се тълкува в по-широк смисъл, така че да включва не само противозаконните административни действия и нарушения на правила и принципи със задължителна правна сила, но също така и случаите, в които административните органи са проявили мудност, небрежност или липса на прозрачност, или при нарушение на други принципи на доброто управление;
- 7. Насърчава омбудсмана да продължи да поощрява една истинска култура на обслужването като неразделна част от добрата административна практика, така че в

обществената администрация на Европейския съюз да се въведе предпоставка за отвореност и диалог с гражданина-потребител, за признаване на грешките, поднасяне на извинения и стремеж да се намерят решения, които удовлетворяват жалбоподателя;

8. Счита, че фактът, че някои от другите институции и органи на Общността, на първо място Комисията и Съвета, са приели отделни кодекси за добро административно поведение, е недостатъчен: в случая на Комисията, кодекса от 13 септември 2000 г. за отношенията на нейния персонал с обществото, а на Съвета — кодекса от 25 юни 2001 г. относно професионалните отношения на персонала с обществото;
9. Подчертава, че предложеният от Европейския омбудсман и одобрен от Европейския парламент на 6 септември 2001 г. „Европейски кодекс за добро поведение на администрацията“ се отнася до персонала на всички институции и органи на Общността и, за разлика от останалите кодекси, е надлежно осъвременен и публикуван на интернет-страницата на омбудсмана;
10. Подчертава, че силата *erga omnes* на кодекса е била разяснена от омбудсмана в негово писмо от 11 март 2002 г. до председателя на Парламента, публикувано на интернет страницата на омбудсмана; следователно счита, че никой друг кодекс с по-ограничен обхват не може да замени или да се отклони от „европейския“ кодекс за поведение;
11. Настоятелно призовава всички институции да оказват конструктивно сътрудничество на омбудсмана на всички етапи от процедурата, да спазват решенията, постигнати чрез споразумение по взаимно съгласие, да следват критичните му забележки и прилагат проектопрепоръките му;
12. Насърчава омбудсмана ежегодно да съставя списък с най-добрите административни практики, както и списък с практики, които не съответстват на решенията му, и да представя проучване на резултатите от критичните му забележки;
13. Настоятелно призовава всички, към които са отправени критичните забележки, да ги спазват, като ги вземат предвид при ориентирането на бъдещите си действия, за да не се стига до нови случаи на разминаване между официалните становища и административните действия или бездействие;
14. Припомня на всички институции и органи на Общността задълженията им, които произтичат от прилагането на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията⁴, които трябва да се прилагат ефективно, не на последно място, за да се гарантира правдоподобността на предложеното преразглеждане на този регламент, което в момента се обсъжда, а също така и задълженията им, произтичащи от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни⁵;

⁴ ОВ L 145 от 31.5.2001 г., стр. 43.

⁵ ОВ L 281 от 23.11.1995 г., стр. 31. Директива, изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1)

15. Подновява призива си към Комисията да упражнява правилно дискреционните си правомощия при започването на процедура за нарушение по член 226 от Договора за ЕО или при предлагането на санкции да неизпълнение на задължение по член 228 от Договора на ЕО като обръща щателно внимание на това да не допуска забавяния и неоправдано бездействие, което е в противоречие с правомощията на Комисията да следи за прилагането на правото на Общността;
16. Счита, че ако дадена институция откаже да приеме препоръка, съдържаща се в специален доклад на омбудсмана при положение, че Парламентът е одобрил посочената препоръка, омбудсманът може да се възползва от законовите си правомощия да сезира Съда на европейските общности във връзка с действието или бездействието, посочено в препоръката му;
17. Настоятелно призовава институциите и органите на Общността, както и постоянните представителства на държавите-членки, да си сътрудничат в интерес на прозрачността и спазването на правилата за добра администрация, въплътени в доклада, без да прехвърлят отговорността на централни органи с повече правомощия като председателството на Съвета или Управителния съвет на европейските училища, върху които омбудсманът трудно може да упражнява контрол;
18. Призовава Европейската служба за подбор на персонала (EPSO) да гарантира ефективно и цялостно съблюдаване на правилата и установената практика по отношение на открития и прозрачен характер на конкурсните процедури, особено по отношение на достъпа на кандидатите до свързана с тях информация за проверяването на изпитни работи, да сложи край на езиковата дискриминация и да не прехвърля своята отговорност върху решенията, взети от изпитните комисии;
19. Приветства намерението, изразено от омбудсмана да се заеме с операциите по отпускане на заеми от Европейската инвестиционна банка (ЕИБ), позовавайки се на правомощията си да провежда разследване по собствена инициатива и посочва, че омбудсманът трябва да оценява и гарантира собствените възможности за обработване на посочените жалби;
20. Призовава омбудсмана да обмисли възможността за сключване на протокол за разбирателство с ЕИБ относно начините за сътрудничество между институциите по отношение на упражняването на правомощията на омбудсмана, да провежда разследване по жалби, отнасящи се до лошо управление на дейностите на ЕИБ и счита, че ЕИБ би била най-подходящият субект, който да информира гражданите, интересувани се от финансирани от банката проекти, за възможността да внасят жалби пред омбудсмана, дори да става въпрос за граждани на трети страни, живеещи извън ЕС;
21. Приветства възможността омбудсманът да провежда разследване на действията на органи, действащи в рамките на третия стълб на ЕС;
22. Отбелязва, че омбудсманът е представил двата гореспоменати специални доклада, единият от които е постигнал поставената цел, а другият предстои да бъде разгледан от Парламента; подкрепя заключенията, които омбудсманът е отправил към Съвета относно изискването да се прилагат последователни норми спрямо лингвистичните режими, използвани от Председателството на Съвета и да се

изясни статута на Председателството като част от институцията на Съвета;

23. Би подкрепил засилване на вътрешните парламентарни процедури, за да се гарантира в бъдеще по-бързо разглеждане на годишния доклад на омбудсмана от страна на парламентарната комисия по петиции;
24. Призовава омбудсмана да представи на Парламента исканията, които счете за уместни, за подобряване на обмена на информация между съответните служби и да засили сътрудничеството, в определената от член 1 на рамковото споразумение за сътрудничество от 15 март 2006 г. рамка, като се обърне особено внимание на областта на комуникацията, технологичната информация и превода;
25. Изразява задоволство от поддържаните конструктивни отношения с членове на комисията по петиции, както по отношение на участието на омбудсмана в заседанията на комисията, така и по отношение на взаимното зачитане на компетенции и прерогативи; следователно призовава омбудсмана да изложи своята позиция пред комисията по петиции във връзка с най-важните проверки, които своевременно е започнал, за да се постигне необходимото взаимодействие;
26. Потвърждава положителното си становище, изразено през 2001 г., относно искането на омбудсмана за изменение на статута на омбудсмана във връзка с достъпа до документи и изслушването на свидетели като подкрепя принципа, че допълнително поисканите промени ще послужат за изясняване на правомощията на омбудсмана при изпълнението на функциите му, предвид нарастващия брой на жалбите към него както и фактът, че на практика основните европейски институции вече са приели по-голямата част от тях;
27. Подчертава, че тези изменения не би трябвало да засягат основата и характера на ролята на омбудсмана като защитник на гражданина пред публичната администрация на Европейския съюз;
28. Признава ползата от Европейската мрежа на омбудсманите, в съответствие с принципа на субсидиарност, за осигуряването на извънсъдебни решения;
29. Насърчава взаимните консултации в рамките на Европейската мрежа на омбудсманите между омбудсмана и комисията по петиции за разрешаване на въпроси, които вече са били разглеждани като предмет на петиции;
30. Приветства нарастващото участие на средствата за масово осведомяване в публикуването на резултатите от дейността на Европейския омбудсман, както и комуникационната стратегия, приета от омбудсмана, която използва различни средства за информиране на гражданите и повишаване на обществената осведоменост, която като подпомага установяването на различни форми на диалог, чрез който гражданите да се доближат до институциите и органите на Европейския съюз, в по-дългосрочен план, следва да доведе до повишена осведоменост за правата и правомощията в Общността, както и до по-добро разбиране на сферата на компетентност на Европейския омбудсман;
31. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на Европейския омбудсман, на правителствата и парламентите на държавите-членки и на техните омбудсмани или на други органи с подобни

правомощия.